

Domini màgic

Joan Vinyoli

L'arquitecte

Xacrós, feble de cames, l'arquitecte
de la tardor, va enfilant-se pels troncs
a retirar, fulla per fulla, els coures,
els roigs morats, els ors inconsistents,
per deixar dura i neta l'estructura
del casal de l'hivern que ja li va a l'encalç,
ell, el senyor, que inclina la partida
del costat de la mort.

Hem d'avesar-nos,
sense ni un plany, a la segura força
del negre vell. No embadalir-nos mai
en el caduc. Somriure?

Poden menys
els perfumats bolets d'un novembre plujós
que els arbres corglaçats, erts, del desembre.